THOMAS EBENDORFER

Raum Wien (?), Mitte 15. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35411
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

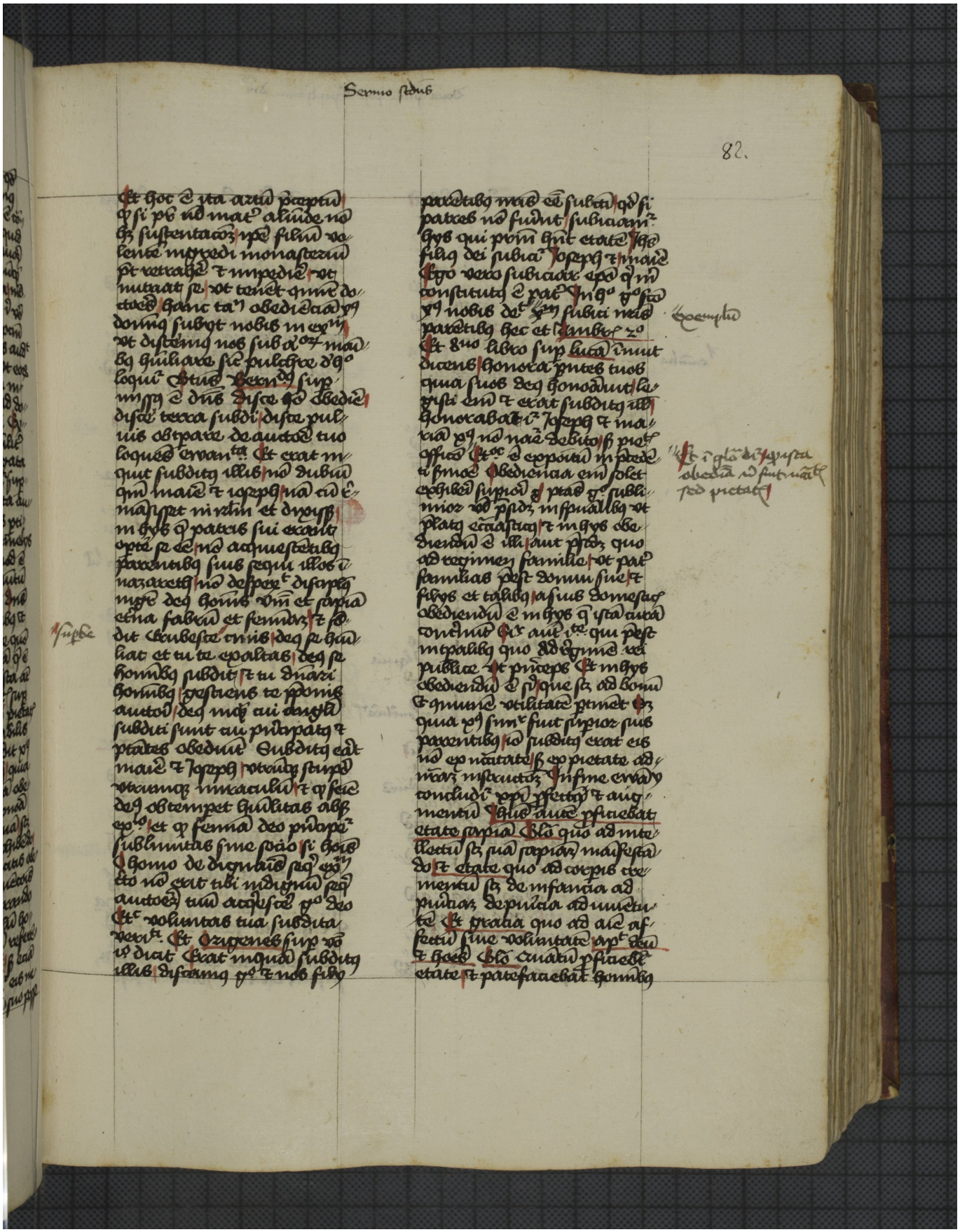

Sermo sedus

82.

Et hoc ē ita ārtū pceptū
q si pēs nō mat. aliūde nō
ḡz sustentaḡ. ipe filiū ve
lente ingredi monasteriū
et retrahēte et impedīte et
mutaat se. et tenet quinto do
ctōis hanc tā obedīcīa q
domīng subgt nobis in ev.
et dstēnq nos sub ā. et mad
bg humiliare sic pulchre d'g
loqui. Ptus. Bern. sup
missq ē dnus Disce qd obedīe
disce terra subdi disce pul
uis obtpare de auctōe tuo
loquēs ewan. Et erat m
quit subditq illis nō dubiū
qm maie et ioseph nā eid ē
mag. et nirtin et dnyss
in hys q patres sui exauit
pīē se ē nō acquiescētibq
parentibq sub sequi illos ē
nazareth nō deper. disceptq
mgre deq homīs dm et sapia
ctia fabrū et semīdz et sō
dit Ubesta cnis deq se hum
liat et tu te cpaltas deq se
hominbq subdit et tu dnari
hominbq prestans te ppōnis
auctōi deq mtq cui dnyla
subdti sunt cui pdicpatq et
prates obedīnt Subditq eāt
maie et ioseph. Ptuīq stupd
ptumoz miraculū et q sic
deq obtempet humilitas abs
cp. et q ferma deo pdicpa
sublimitas sme spāo si hom
homo de dignitate sq ev.
to nō erit tibi indignū seq
auctōez tuū acqisce p deo
Et. voluntas tua subdita
veri. Et Origenes sup vō
vo dicit Erat inquit subditq
illis discrimq p et nos filiq

paretibq mas ē subta qd si
patres nō fuīnt subiacā.
hys qui prīm ēnt etate ipse
filiq dei subiā ioseph et maie
Ego vero subiacēs ipi q nō
constituti ē pat in q. p. sed
q nobis dat. ex. subici mas
paretibq hec et Ambr. 2o
Et 8uo libro sup luca inuit
dicens Honora pntes tuos
quia suos deq honorauit ha
risti ēnd et erat subditq illis
honorabat. i. ioseph et ma
ria q nō naē debito ē prest
offīo Et. ē exposita in prede
ti fmae Obedīcīa enī solet
exhibēi superiōi q prae p. subi
nior ad psōz in spualibq et
platq ēnastīcq et in hys obe
dīendū ē illi aut psōz quo
ad regimen familie et pat
familias pest domui sue et
filios et talibq ipsius domesticq
obedīendū ē in hys q ista aiā
concīnit. Sic aut i. qui pest
in spualibq quo ad ḡnīnē rei
publice et princeps Et in hys
obedīendū ē p quē sc. ad bonū
et quietē utilitate pīnet. Ex
qua q sim. fuit superior sub
parentibq nō subditq erat eis
nō ex nātātē ē ex pietate ad
mātz instructōz In fine ewan
concludit ipi pfectū et aug
mentū Illud autē pfitebat
etate sapia Ubi quo ad intē
lectū sc. sua sapiaz maiestā
do et etate quo ad corpis ex
mentū sc. de infantia ad
pueritiaz. de puīcia ad iuuēcu
te Et gratia quo ad aīe af
fectū sme voluntate ap. deū
et hoēs Ubi cuātū pfitebat
etate et pateprafitebat hominbq

Exemplum

Et i glō dicit supra obedīa nō fuit mātis sed pietatis

supbe